

„קול ישראל“ אינו משדר את שיר

יודי האבנים של נטורי קרתא

יצחק נבון

מביט בטקס הקבורה של עצמות לוחמי בריכוכבא, שנערך בנחל-חבר, במידבר-יהודה. נבון הביע את דעתו על הטקס על-ידי שתיקתו הרועמת. בדרכו חזרה לירושלים, במסוק צבאי, הוא חש ברע והתאושש אחרי שניגב את פניו במימחטה מבושמת. בעיקבותיו ביקשו גם שאר נוסעי-המסוק ממחטות דור מות. שר-הביטחון, אריק שרון (שלישי מימין), שעמד בשורה הראשונה של צמרת המדינה, שבאה למקום, התעלם מהרמוזים, שהופנו אליו, בתום הנחת הארונות בקברים, שיקח סלסלת-חול ושיעזור בכיסוי הקברים. עד שפנה אליו מנהל לישכתו של ראש-הממשלה, חיאל קדישאי, ואמר לו: „מלא אחר מיצוות ראש-הממשלה ושפוך קצת עפר.“ הרב

הראשי האשכנזי, שלמה גורן, אבי רעיון הקבורה (עומד ליד הנשיא), ניהל לפני תחילת הטקס דו-קרב מילולי חריף עם הרב הצבאי הראשי, גד נבון. הוא עמד על כך שנבון יערוך איתו סיור באתר וכמו כן שיפתח עבורו את הארונות. גורן היה היחיד מבין המוזמנים שבא עם אשתו, הרבנית צפיה, לטקס. השיר יעקב מרידור (עומד ליד אשת הרב גורן) סבל מהחום הרב ששרר במקום והתאושש אחרי שקיבל שקית משקה עם קש. ח"כ הליברלים, אלי קולאס (הרביעי מימין) היה נרגש מאוד מכך שהמראת המסוק שלו התאחרה. חברו למיפלגה, פנחס גולדשטיין, הסביר שבא לטקס, מכיוון שהוא אוהב לטייל. מימין עומדים, נתנאל לורך, מזכיר הכנסת ולידו אורי פורת, יועץ ראש-הממשלה.

מנחם בגין

עורך-הדין יואל ריפל, הידוע גם ככותב שירים ר מערכונים. לא העלה על דעתו שהמילים הבאות, לפי לחן הי שיר אוסקר בנטון בלון, יעורר גלים כה גבוהים ברשות-השירי דור. השיר, הנקרא נטורי קרתא בלון, מושר על-ידי הזמר מוצי אביב, ועל רקע הבלון החסידי בפיומן החוזר נשמעים קולות רקע הקוראים „שאבעס“ מילות השיר הן כדלקמן: „הרבי הודיע באופן מוחלט / צריך להפריע לתנועה ביום שבת / ואז כל החברה שוב יוצאים במאות / זורקים את הבלוקים על דרך רמות // יש לנו את אחמד סועל הבניין /

עוזר לשפוך סלסלה מלאה חול על ארונות העצמות של לוחמי רבי-כוכבא (אולי). ראש-הממשלה התקשה להגיע למקום הקבורה. הוא נעזר בחייליו ובנהגו, מנחם דמת, והתאמץ לצעוד למקום-הכבוד, משום שבכיסא גלגלים היה להגיע לשם

כל יום שישי הביא את הבלון קים לכאן / בשבת כבר בי ארבע שוב מתחיל הכינוס / וכולנו שרים על הגבעות; נטורי קרתא בלון // כל יום שברנו שיא אולימפי ביודוים אבנים / יש לנו פרובלמה שבשביילנו עסקיביש / מה נעשה בשבת כשיסגרו את הי כביש / וכבר הרלי התרגלנו בשבת לבלות / הקמנו את להקת האבנים המתגלגלות /

אם לנסוע בשבת יפסיקו / או במאה אחוזו כאן נפסיק לומר. השיר שהועבר לרדיו, עם הפלייבאק המקורי עורר התרגשות רבה ברשת ג'. הוא הושמע, במשך יומיים, כ-20 פעם. באחד הבקרים, כשבא אביב לאלופ-רדיו בתל-אביב, קראה לו ריבקה מיכאלי העובדת ברדיו וביקשה ממנו שיקרא בטלפון את מילות השיר לאחד העורכים המוסי-

קאליים בירושלים. אחרי ש אביב קרא את מילות-השיר הופסקה השמעת רישמי ברדיו ללא כל הסבר רישמי. כש התעניין ריפל מה קרה, הוא לא קיבל תשובה ברורה. א אחד מעורכי התוכנית אמ לו: „מה עם הזכויות? קיבלת רשות מאוסקר בנטון? אחר אמר שאיכות-התקלי „אינה עונה על הקריטריונים“ שלישי ציין שרעיונות מסו זה צריכים לבוא ברמיזה.